Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 24. oktobra 2013*

„Predlog za sprejetje predhodne odločbe — Socialna varnost — Uredba (EGS) št. 1408/71 — Družinska dajatev — Bonus za otroka — Nacionalna ureditev, ki določa dodelitev dajatve kot samodejne ugodnosti za otroka — Neprekrivanje družinskih dajatev“

V zadevi C-177/12,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Cour de cassation (Luksemburg) z odločbo z dne 29. marca 2012, ki je prispela na Sodišče 17. aprila 2012, v postopku

Caisse nationale des prestations familiales

proti

Salimu Lachhebu,

Nadii Lachheb,

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi T. von Danwitz, predsednik senata, E. Juhász, A. Rosas (poročevalec), D. Šváby in C. Vajda, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

— za Caisse nationale des prestations familiales A. Rodesch, odvetnik,

— za zakonca Lachheb C. Rimondini, odvetnik,

— za Evropsko komisijo V. Kreuschitz in G. Rozet, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 18 PDEU in 45 PDEU, členov 1(u)(i), 3 in 4(1)(h) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 3, str. 3), kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 647/2005 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 13. aprila 2005 (UL L 117, str. 1, v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71), in člena 7 Uredbe Sveta št. 1612/68 (EGS) z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 15).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Caisse nationale des prestations familiales (nacionalna blagajna za družinske dajatve, v nadaljevanju: CNPF), na eni strani, in zakoncema Lachheb, ki sta francoska rezidenta in od katerih eden dela v Luksemburgu, drugi pa v Franciji, na drugi strani, glede odločbe CNPF, da se prejemek, imenovan „bonus za otroka“, vključi v osnovo za izračun zneska družinskih dajatev, ki bi jih morala iz sredstev države Luksemburg prejeti zakonca Lachheb.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodnih izjavah 1, 5, 8 in 10 Uredbe št. 1408/71 je navedeno:

„ker določbe za koordinacijo nacionalnih zakonodaj na področju socialne varnosti sodijo v okvir svobodnega gibanja delavcev, ki so državljani držav članic, in bi morale prispevati k izboljšanju njihovega življenjskega standarda in pogojev zaposlovanja;

[…]

ker je v okviru te koordinacije znotraj Skupnosti delavcem, ki živijo v državah članicah, in njihovim vzdrževanim družinskim članom ter preživelim osebam nujno zajamčiti enako obravnavanje v različnih nacionalnih zakonodajah;

[…]

ker mora za zaposlene in samozaposlene osebe, ki se gibljejo v Skupnosti, veljati sistem socialne varnosti le ene države članice, da bi se preprečilo prekrivanje nacionalnih zakonodaj, ki se uporabljajo[,] in zapleti, ki lahko iz tega izhajajo;

[…]

ker bi vsem delavcem, ki delajo na ozemlju ene države članice[,] čimbolj učinkovito zagotovili enako obravnavanje, bi bilo praviloma primerno določiti kot zakonodajo, ki se uporablja, zakonodajo tiste države članice, v kateri je oseba zaposlena ali samozaposlena“.

4 Člen 1 te uredbe določa opredelitve v tej uredbi.

5 Člen 1(u) te uredbe tako določa:

„i) izraz ‚družinske dajatve‘ pomeni vse storitve ali denarne dajatve, namenjene kritju družinskih stroškov po zakonodaji iz člena 4(1)(h), razen posebnih dodatkov ob rojstvu otroka oziroma za posvojitev iz Priloge II;

ii) izraz ‚družinski dodatki' pomeni periodične denarne dajatve, ki se dodeljujejo izključno glede na število in, kjer to pride v poštev, glede na starost družinskih članov".

6 Člen 3(1) iste uredbe določa:

„Ob upoštevanju posebnih določb te uredbe imajo osebe, za katere se uporablja ta uredba, enake pravice in obveznosti po zakonodaji vsake države članice, kot državljani te države članice."

7 Uredba št. 1408/71 se v skladu s svojim členom 4(1)(h) uporablja za vso zakonodajo v zvezi z področji socialne varnosti, ki se nanašajo na družinske dajatve.

8 V skladu s členom 4(2) se ta uredba uporablja za vse splošne in posebne sisteme socialne varnosti, na podlagi plačevanja prispevkov ali brez njih, in za sisteme, ki se nanašajo na odgovornost delodajalca ali lastnika ladje za dajatve iz odstavka 1.

9 Člen 5 te uredbe določa:

„Države članice morajo navesti zakone in sisteme iz člena 4(1) in (2), posebne dajatve, za katere se ne plačujejo prispevki iz člena 4(2a), minimalne dajatve iz člena 50 in dajatve iz členov 77 in 78, v izjavah, ki se uradno sporočijo in objavijo v skladu s členom 97."

10 Člen 13 te uredbe, naslovljen „Splošna pravila", določa:

„1. Ob upoštevanju členov 14c in 14f se za osebe, za katere velja ta uredba, uporablja zakonodaja samo ene države članice. Zakonodaja, ki se uporabi, se določi v skladu z določbami tega naslova.

2. V skladu s členi 14 do 17:

a) za osebo, zaposleno na ozemlju ene države članice, velja zakonodaja te države, tudi če stalno prebiva na ozemlju druge države članice ali če je registrirani sedež ali poslovna enota podjetja ali posameznika, ki osebo zaposluje, na ozemlju druge države članice;

[…]"

11 Člen 73 Uredbe št. 1408/71 določa:

„Zaposlena ali samozaposlena oseba, za katero velja zakonodaja države članice, je za svoje družinske člane, ki stalno prebivajo v drugi državi članici, upravičena do družinskih dajatev, ki jih določa zakonodaja prve države, kot če bi ti stalno prebivali v tej državi, v skladu z določbami Priloge VI."

12 Člen 76 te uredbe določa:

„1. Kadar se v istem obdobju, za istega družinskega člana in zaradi opravljanja poklicne dejavnosti, družinske dajatve dodeljujejo po zakonodaji države članice, na ozemlju katere družinski člani stalno prebivajo, upravičenost do družinskih dajatev v skladu z zakonodajo druge države članice miruje do višine zneska, ki ga določa zakonodaja prve države članice, po potrebi v skladu s členom 73 ali 74.

2. Če v državi članici, na katere ozemlju družinski člani stalno prebivajo, zahtevek za družinske dajatve ni vložen, lahko pristojni nosilec druge države članice uporablja določbe odstavka 1, kot če bi bile dajatve dodeljene v prvi državi članici."

13 Člen 7(1) in (2) Uredbe št. 1612/68 določa:

„1. Delavec, ki je državljan države članice, v drugi državi članici zaradi njegovega državljanstva ne sme biti deležen drugačnega obravnavanja kot domači delavci v zvezi z zaposlitvenimi in delovnimi pogoji, predvsem glede plačila, odpovedi in, če bi postal brezposeln, glede vrnitve na delovno mesto ali ponovne zaposlitve.

2. Uživa enake socialne in davčne ugodnosti kot domači delavci.“

14 V členu 10(1) Uredbe Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe št. 1408/71 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 1, str. 83), v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo št. 118/97 (v nadaljevanju: Uredba št. 574/72), je določeno:

„a) Upravičenost do družinskih dajatev ali družinskih dodatkov po zakonodaji države članice, v skladu s katero pridobitev pravice do teh dajatev ali dodatkov ni pogojena z zavarovanjem, zaposlitvijo ali samozaposlitvijo, miruje, kadar do zneska teh dajatev obstoji pravica do dajatev v istem obdobju in za istega družinskega člana po nacionalni zakonodaji druge države članice ali z uporabo členov 73, 74, 77 ali 78 [U]redbe [št. 1408/71].

b) Kadar pa se na ozemlju prve države članice opravlja poklicna dejavnost:

i) v primeru izplačljivih dajatev, ki izhajajo samo iz nacionalne zakonodaje druge države članice ali iz členov 73 ali 74 uredbe, osebi, ki je upravičena do družinskih dajatev, ali osebi, ki se ji morajo dajatve izplačati, pravica do družinskih dajatev, ki izhajajo bodisi samo iz nacionalne zakonodaje te druge države članice bodisi iz omenjenih členov, miruje do zneska družinskih dajatev, določenih z zakonodajo države članice, na ozemlju katere družinski član stalno prebiva. Stroške teh dajatev, ki jih izplačuje država članica, na ozemlju katere družinski član stalno prebiva, krije ta država članica;

[…]“

15 Poudariti je treba, da je bila Uredba št. 1408/71 nadomeščena z Uredbo (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 72) in da je bila Uredba št. 574/72 nadomeščena z Uredbo (ES) št. 987/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 883/2004 (UL L 284, str. 1), ti novi uredbi pa sta se v skladu s členom 91 Uredbe št. 883/2004 in členom 97 Uredbe št. 987/2009 začeli uporabljati 1. maja 2010. Vendar se glede na čas dejanskega stanja iz zadeve v glavni stvari zanj uporabljata uredbi št. 1408/71 in 574/72.

Luksemburško pravo

16 Zakon z dne 21. decembra 2007 o uveljavitvi zakona o bonusu za otroka (*Mémorial* A 2007, str. 3949) je z letom 2008 spremenil sistem zmanjšanja davka zaradi otroka, ki je določeno v luksemburških predpisih. Člen 5 tega zakona, ki je v okviru naslova II, določa:

„Uveljavi se zakon z dne 21. decembra 2007 o bonusu za otroka.

Členi prej navedenega zakona določajo:

„Člen 1.

Za vsakega otroka, ki živi bodisi v skupnem gospodinjstvu mame in očeta bodisi v gospodinjstvu z očetom ali mamo, ki sama zagotavljata njegovo izobraževanje in vzgojo, in zaradi katerega je mogoče uveljavljati družinske dodatke v skladu s členom 1 spremenjenega zakona z dne 19. junija 1985 o družinskih dodatkih in ustanovitvi Caisse nationale des prestations familiales [(*Mémorial* A 1985, str. 680)], se dodeli bonus za otroka iz naslova samodejne ugodnosti znižanja davka, določene v členu 122 spremenjenega zakona z dne 4. decembra 1967 o dohodnini.

Člen 2.

Bonus za otroka znaša 922,5 [EUR] letno. Izplača se v davčnem letu, na katero se nanaša, na način, ki je določen z uredbo Velikega vojvode iz člena 6.

[CNPF] ga skupaj z družinskimi dodatki izplača upravičencu do družinskih dodatkov, ki je opredeljen v členu 5, prvi in četrti odstavek, ali, v primeru otroka, za katerega eden od staršev sam zagotavlja izobraževanje in vzgojo, staršu, ki je upravičenec, kot je določen v členu 5, drugi odstavek, prvi stavek, spremenjenega zakona z dne 19. junija 1985 o družinskih dodatkih in ustanovitvi Caisse nationale des prestations familiales.

[…]

Člen 4.

Za izvajanje tega zakona se, razen za terminološke prilagoditve če so potrebne, uporabljajo tudi členi 23, drugi in tretji odstavek, 24, 26, 27, 28, 29, 30 in 31 spremenjenega zakona z dne 19. junija 1985 o družinskih dodatkih in ustanovitvi Caisse nationale des prestations familiales in členi 208, četrti odstavek, 273, peti odstavek, 276, 278, prvi in drugi odstavek, 291, 292a, 302, četrti odstavek, 311, 333 in 334, prvi odstavek, zakonika o socialnih zavarovanjih.

Člen 5.

Prvi stavek v prvem odstavku člena 6 spremenjenega zakona z dne 19. junija 1985 o družinskih dodatkih in ustanovitvi Caisse nationale des prestations familiales se dopolni z ‚bonus za otroka', ki se vstavi za ‚začetek šolskega leta'.

Člen 6.

Z uredbo Velikega vojvode se lahko določijo podrobna pravila za uporabo tega zakona.

[…]"

17 Člen 29 zakona z dne 19. junija 1985 o družinskih dodatkih in ustanovitvi Caisse nationale des prestations familiales, na kateri se člen 4 zakona z dne 21. decembra 2007 o bonusu za otroka sklicuje zaradi svojega izvajanja, je po tem, ko je začel veljati zakon z dne 13. maja 2008 o uvedbi enotnih delovnopravnih pravil (*Mémorial* A 2008, str. 790), postal člen 317 zakonika o socialni varnosti. Navedeni člen 29 določa:

„V vsakem primeru je dolgovan le ena dodatek iste vrste na otroka.

Z uredbo Velikega vojvode se določita prepoved ali omejitev prekrivanja dajatev, določenih v tem besedilu, z dajatvami, ki so z enakim namenom določene v sistemu, ki ni luksemburški, do zneska višjega dodatka[.]“

18 Člen 1 uredbe velikega vojvode z dne 19. decembra 2008 o načinu plačila bonusa za otroka od leta 2009 (*Mémorial* A 2008, str. 3305, v nadaljevanju: uredba Velikega vojvode z dne 19. decembra 2008), ki je bila sprejeta na podlagi člena 6 zakona z dne 21. decembra 2007 o bonusu za otroka, določa:

„Od 1. januarja 2009 se bonus za otroka izplačuje v mesečnih obrokih po 76,88 [EUR] na otroka vsak mesec, v katerem je za upravičenega otroka iz člena 1 zakona z dne 21. decembra 2007 o bonusu za otroka mogoče uveljavljati vse družinske dodatke. […]

Z odstopanjem od odstavka 1 je bonus za otroka zajet v razliki, v obliki dodatka, do zneska 76,88 [EUR] na otroka vsak mesec, v katerem je za upravičenega otroka mogoče uveljavljati druge družinske dodatke, dodeljene iz naslova obvezne vključenosti v luksemburški sistem socialne varnosti. Razlika v obliki dodatka se izplača letno ali dvakrat letno ob predložitvi potrdila o izplačilu neluksemburških dajatev, prejetih v referenčnem obdobju.

Bonus za otroka se izplačuje pod enakimi pogoji kot družinski dodatki[.]“

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

19 Zakonca Lachheb z otroki prebivata v Mondelangeu (Francija). Iz spisa, ki je bil predložen Sodišču, je razvidno, da je S. Lachheb zaposlen v Luksemburgu, da njegova soproga dela v Franciji in da imata zakonca na podlagi luksemburških predpisov pravico do plačila „razlike v obliki dodatka“ s strani CNPF, katerega znesek ustreza razliki med družinskimi dajatvami, ki jih lahko zahtevata od države, v kateri je S. Lachheb zaposlen, in sicer Velikega vojvodstva Luksemburg, in tistimi, ki jih lahko zahtevata od države prebivališča, in sicer Francoske republike.

20 Na podlagi ugovora zakoncev Lachheb je upravni odbor CNPF potrdil odločbo predsednika CNPF, s katero je bilo odločeno, da se od aprila 2009 bonus za otroka, do katerega sta zakonca v skladu z luksemburškimi predpisi upravičena, upošteva pri izračunu razlike v obliki dodatka iz člena 1, drugi odstavek, uredbe Velikega vojvode z dne 19. decembra 2008.

21 Po tožbi zakoncev Lachheb je Conseil arbitral de la sécurité sociale s sodbo z dne 7. februarja 2011 to odločbo spremenilo, s tem da je na podlagi člena 95 ustave zavrnilo uporabo uredbe Velikega vojvode z dne 19. decembra 2008, ker naj ne bi bila v skladu z zakonom z dne 21. decembra 2007 o bonusu za otroka, saj ta zakon zagotavlja, da se znižanja davka zaradi otrok, v zvezi s katerimi pripadajo družinski dodatki, izplačajo v obliki bonusov za otroke kot samodejna ugodnost. Conseil arbitral je odločilo, da imata zakonca Lachheb od aprila 2009 pravico, da obdržita bonus za otroka, ki je določen iz naslova samodejne ugodnosti znižanja davka.

22 CNPF je zoper to sodbo pri predložitvenem sodišču vložila kasacijsko pritožbo, v kateri je uveljavljala pet razlogov, od katerih so prvi trije kršitev, zavrnitev uporabe, napačna uporaba ali napačna razlaga členov 1(u)(i), 3(1), 4(1)(h), in 76(1) Uredbe št. 1408/71 ter člena 10 Uredbe št. 574/72.

23 Predložitveno sodišče ugotavlja, da se bonus za otroka, ki ga določajo luksemburški prepisi, v teh šteje za družinsko dajatev, za katero veljajo pravila o neprekrivanju, ki veljajo na tem področju.

24 Po mnenju tega sodišča je mehanizem razlike v obliki dodatka, ki je vzet iz prava Evropske unije in na katerega se sklicuje uredba Velikega vojvode z dne 19. decembra 2008, upošteven, če se uporabi za dajatev, ki je opredeljena kot družinska dajatev v smislu členov 1(u)(i) in 4(1)(h) Uredbe št. 1408/71.

Če pa se mehanizem razlike v obliki dodatka uporabi za ugodnosti, ki niso dajatve iz socialne varnosti v smislu zgoraj navedenih uredb, ta uporaba – katere učinek je, da nekaterim obmejnim delavcem, ki prihajajo iz drugih držav članic v Luksemburg zaradi opravljanja poklicne dejavnosti, ni izplačan celoten bonus za otroka, ki je delavcem, ki prebivajo v Luksemburgu, dodeljen v celoti – lahko pomeni diskriminatorni ukrep v smislu člena 7 Uredbe št. 1612/68, členov 18 PDEU in 45 PDEU ter člena 3 Uredbe št. 1408/71.

25 Ker je imelo Cour de cassation dvome glede opredelitve dajatve, kot je bonus za otroka, ki ga določajo luksemburški predpisi, za družinsko dajatev v smislu členov 1(u)(i) in 4(1)(h) Uredbe št. 1408/71, je prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je dajatev, kakršno določa zakon z dne 21. decembra 2007 o bonusu za otroka, družinska dajatev v smislu členov 1(u)(i) in 4(1)(h) Uredbe [št. 1408/71]?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, ali člena 18 [PDEU] in 45 [PDEU], [člen] 7 Uredbe [št. 1612/68] ali [člen] 3 Uredbe [št. 1408/71] nasprotujejo nacionalni ureditvi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, na podlagi katere dodelitev dajatve, kakršna je določena z zakonom z dne 21. decembra 2007 o bonusu za otroka, delavcem, ki poklicno dejavnost opravljajo na ozemlju zadevne države članice in z družinskimi člani prebivajo na ozemlju druge države članice, miruje do zneska družinskih dajatev, ki so za njihove družinske člane določene v zakonodaji države članice, v kateri prebivajo, pri tem pa je v skladu z nacionalno ureditvijo za zadevno dajatev treba uporabiti pravila o neprekrivanju družinskih dajatev, ki jih določata [člen] 76 Uredbe [št. 1408/71] in [člen] 10 Uredbe [št. 574/72]?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Prvo vprašanje

26 S prvim vprašanjem želi predložitveno sodišče izvedeti, ali je treba člena 1(u)(i) in 4(1)(h) Uredbe 1408/71 razlagati tako, da je dajatev, kot je bonus za otroka, ki je uveden z zakonom z dne 21. decembra 2007 o bonusu za otroka, družinska dajatev v smislu te uredbe.

27 Najprej je treba opozoriti, da v skladu z besedilom člena 4(1) Uredbe št. 1408/71, ki izrecno omenja „zakonodajo v zvezi s področji socialne varnosti“, materialno področje uporabe te uredbe zajema vse zakonodaje držav članic v zvezi s področji socialne varnosti, ki so našteta v točkah od a) do h) te iste določbe.

28 Natančneje, Sodišče je večkrat presodilo, da razlika med dajatvami, ki ne spadajo na področje uporabe Uredbe št. 1408/71, in dajatvami, ki na to področje uporabe spadajo, v bistvu temelji na konstitutivnih elementih vsake dajatve, zlasti njenih ciljih in njenih pogojih dodelitve, in ne na tem, ali je dajatev z nacionalno zakonodajo opredeljena za dajatev socialne varnosti (glej sodbo z dne 16. julija 1992 v zadevi Hughes, C-78/91, Recueil, str. I-4839, točka 14). Poleg tega je imelo Sodišče priložnost pojasniti, da se za konstitutivne elemente za opredelitev dajatev ne smejo šteti zgolj formalne značilnosti (glej sodbo z dne 11. septembra 2008 v zadevi Petersen, C-228/07, ZOdl., str. I-6989, točka 21 in navedena sodna praksa). Iz tega sledi, da dejstvo, da dajatev spada na področje nacionalnega davčnega prava, ni odločilno za presojo njenih konstitutivnih elementov.

29 Prvič, za to presojo je treba preveriti, ali je treba bonus za otroka, kot je ta iz zadeve v glavni stvari, šteti za „dajatev socialne varnosti“ v smislu Uredbe št. 1408/71.

30 V skladu z ustaljeno sodno prakso je dajatev mogoče šteti za dajatev socialne varnosti, če se upravičencem dodeli na podlagi zakonsko opredeljenega položaja, brez vsakršne individualne ali diskrecijske presoje osebnih potreb, in če se nanaša na eno od tveganj, izrecno naštetih v členu 4(1) Uredbe št. 1408/71 (glej zlasti sodbo z dne 21. julija 2011 v zadevi Stewart, C-503/09, ZOdl., str. I-6497, točka 32 in navedena sodna praksa).

31 Kot navajata CNPF in Komisija, se dajatev iz postopka v glavni stvari po eni strani dodeli samodejno v primeru otroka, ki je vzdrževan, za nadomestitev stroškov, ki so povezani s preživljanjem tega otroka, in po drugi strani ustreza pavšalu, ki se dodeli samodejno ter nima zveze s prihodki ali davki, ki jih mora plačati prosilec. Zato je dajatev, kot je ta, ki je obravnavana v postopku v glavni stvari, dajatev socialne varnosti.

32 Poleg tega je Sodišče že presodilo, da način financiranja dajatve ni upošteven za njeno opredelitev za dajatev socialne varnosti, kar dokazuje dejstvo, da v skladu s členom 4(2) Uredbe št. 1408/71 dajatve, ki se pridobijo brez plačevanja prispevkov, niso izključene iz področja uporabe te uredbe (glej zgoraj navedeno sodbo Hughes, točka 21). Ravno tako je imelo Sodišče možnost pojasniti, da pravni mehanizem, ki ga država članica uporabi za uvedbo dajatve, ni upošteven za njeno opredelitev za dajatev socialne varnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 15. marca 2001 v zadevi Offermanns, C-85/99, Recueil, str. I-2261, točka 46).

33 Drugič, treba je natančno ugotoviti naravo dajatve iz postopka v glavni stvari. Da bi razlikovali med različnimi vrstami dajatev socialne varnosti, je treba upoštevati tveganje, ki ga pokriva vsaka dajatev (sodba z dne 18. julija 2006 v zadevi De Cuyper, C-406/04, ZOdl., str. I-6947, točka 27).

34 Natančneje, v skladu s členom 1(u)(i) Uredbe št. 1408/71 pomeni „izraz ‚družinske dajatve' vse storitve ali denarne dajatve, namenjene kritju družinskih stroškov". Sodišče je glede tega razsodilo, da so družinske dajatve namenjene socialni pomoči delavcem, ki preživljajo družino, z družbeno udeležbo pri kritju teh stroškov (glej sodbi z dne 4. julija 1985 v zadevi Kromhout, 104/84, Recueil, str. 2205, točka 14, in z dne 19. septembra 2013 v združenih zadevah Hliddal in Bornand, C-216/12 in C-217/12, točka 54 in navedena sodna praksa).

35 Izraz „kriti družinske stroške" iz člena 1(u)(i) Uredbe št. 1408/71 je treba razlagati tako, da pomeni predvsem javni prispevek k družinskemu proračunu, namenjen razbremenitvi stroškov, ki nastajajo zaradi preživljanja otrok (zgoraj navedena sodba Offermanns, točka 41, in sodba z dne 7. novembra 2002 v zadevi Maaheimo, C-333/00, Recueil, str. I-10087, točka 25).

36 V zadevi v glavni stvari je treba ugotoviti, kot poudarjata CNPF in Komisija in kot je razvidno iz spisa, predloženega Sodišču, da je bonus za otroka, ki se izplača za vsakega vzdrževanega otroka, javni prispevek družinskemu proračunu, namenjen razbremenitvi stroškov, ki nastajajo zaradi preživljanja otrok, in je zato družinska dajatev v smislu člena 1(u)(i) Uredbe št. 1408/71.

37 V zvezi s tem, dejstvo, da je oblika javnega prispevka k družinskem proračunu denarna dajatev, ki se izplača iz naslova nacionalnega davčnega prava, in da je izvor bonusa za otroka zmanjšanje davka zaradi otroka, ne izpodbije tega, da se taka dajatev na podlagi načel, navedenih v točki 32 te sodbe, opredeli za „družinsko dajatev".

38 Iz vseh prej navedenih preudarkov je razvidno, da je dajatev, kot je bonus za otroka iz zadeve v glavni stvari, družinska dajatev v smislu člena 1(u)(i) Uredbe št. 1408/71.

39 Zato je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da je treba člena 1(u)(i) in 4(1)(h) Uredbe št. 1408/71 razlagati tako, da je dajatev, kot je bonus za otroka, uveden z zakonom z dne 21. decembra 2007, družinska dajatev v smislu te uredbe.

Drugo vprašanje

40 Glede na odgovor na prvo vprašanje na drugo vprašanje ni treba odgovoriti.

Stroški

41 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

Člena 1(u)(i) in 4(1)(h) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici po spremembi in posodobitvi z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 647/2005 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 13. aprila 2005, je treba razlagati tako, da je dajatev, kot je bonus za otroka, uveden z zakonom z dne 21. decembra 2007 o bonusu za otroka, družinska dajatev v smislu te uredbe.

Podpisi